برندگان جوایز «امی» معرفی شدند

در مراسم اهدای جوایز «امی» که معتبرترین جایزه برای تولیدات تلویزیونی است و برندگان آن بهترین‌های سال تلویزیون محسوب می‌شوند، مینی سریال «چرنوبیل» ستاره مراسم بود. این مینی سریال که در زمان پخش نیز مخاطبان بسیار یافت با دریافت سه جایزه شب مراسم جوایز امی را ترک کرد. «چرنوبیل» جوایز بهترین مینی سریال، کارگردانی و نویسندگی را برد. سریال کمدی «فلیبگ» هم چهار جایزه گرفت که یکی از آن‌ها جایزه بهترین سریال کمدی بود. «پیتر دینکلیج» ستاره سریال «بازی تاج و تخت»، برای بازی درخشان در نقش تیریون لنیستر، جایزه بهترین بازیگر مرد نقش مکمل را دریافت کرد. سریال «بازی تاج و تخت» هم بهترین سریال درام سال شد. در مجموع اگر جوایز امی برای هنرهای خلاق را هم در نظر بگیریم، شبکه اچ‌بی‌او با ۳۴ جایزه موفق‌ترین تولیدات را داشت و پس از آن نتفلیکس، آمازون و نشنال جئوگرافیک قرار می‌گیرند.

زمان برگزاری نمایشگاه کتاب تهران تغییر کرد

باشگاه خبرنگاران جوان: در جلسه اعضای شورای سیاست‌گذاری سی و سومین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران، درباره زمان برگزاری این نمایشگاه بحث و تبادل‌نظر شد و با توجه به تقارن تقویم نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران با ایام ماه مبارک رمضان، سه گزینه زمانی برای برگزاری نمایشگاه کتاب تهران مطرح شد؛ برگزاری نمایشگاه کتاب تهران هم‌زمان با ماه مبارک رمضان، برگزاری نمایشگاه کتاب تهران در نیمه دوم سال و برگزاری نمایشگاه کتاب بر اساس تقویم نمایشگاه با جابه‌جایی چند روزه پس از مشورت اعضا، دو گزینه برگزاری نمایشگاه کتاب تهران در نیمه دوم سال به دلیل تقارن با ماه رمضان به دلایل مسائل فنی و اجرایی منتفی و در نهایت تاریخ ۲۶ فروردین تا ۵ اردیبهشت‌ماه سال ۹۹ به‌عنوان زمان برگزاری سی‌وسومین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران اعلام شد.

هفت

کام «قصرشیرین» شیرین‌تر شد

خبر آنلاین: فیلم سینمایی «قصرشیرین» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی رضا میرکریمی در سومین حضور بین‌المللی خود در جشنواره فیلم «باتومی» گرجستان دو جایزه اصلی بهترین کارگردان و بهترین فیلم از نگاه منتقدان را کسب کرد تا این فیلم تاکنون شش جایزه بین‌المللی کسب کرده باشد. آخرین ساخته میرکریمی، پیش از این جوایز بهترین فیلم، بهترین کارگردانی و بهترین بازیگر مرد را از جشنواره فیلم شانگهای و جایزه بهترین فیلم را از جشنواره بین‌المللی شرق و غرب اورنبورگ دریافت کرده بود. اکران «قصرشیرین» که مجموع فروشش به ۴ میلیارد تومان نزدیک می‌شود، هم‌چنان در سینماها ادامه دارد. شرکت ایریماژ پخش بین‌المللی «قصر شیرین» را بر عهده دارد. حامد بهداد، ژیلا شاهی، اکبر آئین، آزاده نوبهار، محمد اشکان‌فر، محمدعسگری، یوناتادین، نیوشا علیپور، بابک لطفی خواجه‌پاشا و زهیر یاری بازیگران این فیلم هستند. جشنواره بین‌المللی فیلم‌های هنری باتومی از تاریخ ۱۵ تا ۲۲ اکتبر (۲۴ تا ۳۱ شهریور ماه) در کشور گرجستان برگزار شد.

معرفی اعضای شورای سیاست‌گذاری جشنواره فیلم فجر

مهر: به گزارش روابط عمومی سازمان سینمایی، طی احکامی از سوی حسین انتظامی، رئیس سازمان سینمایی، ابراهیم داروغه‌زاده، علیرضا داد، سیدمحمدمهدی طباطبایی، نرگس آبیار، حسن خجسته، محمد بزرگ‌نیا و مهرزاد دانش، به‌عنوان اعضای شورای سیاست‌گذاری سی‌وهشتمین جشنواره فیلم فجر معرفی شدند. سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر همزمان با گرامی‌داشت سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی به دبیری ابراهیم داروغه‌زاده برگزار می‌شود.

«ماجرای نیمروز: رد خون» از چهارشنبه اکران می‌شود

مهر: سه فیلم سینمایی «ماجرای نیمروز: رد خون»، «پیلوت» و «آبی به رنگ آسمان» از این هفته اکران می‌شود.

غلامرضا فرجی، سخنگوی شورای صنفی نمایش در گفت‌وگو با خبرنگار مهر با اشاره به جلسه یک‌شنبه ۳۱ شهریورماه شورای صنفی نمایش گفت: فیلم «ماجرای نیمروز: رد خون» از چهارشنبه سوم مهرماه در گروه آزادی اکران می‌شود. وی بیان کرد: همچنین فیلم‌های «پیلوت» به کارگردانی ابراهیم ابراهیمیان در گروه زندگی، «آبی به رنگ آسمان» به کارگردانی امیر رفیعی از چهارشنبه سوم مهر ماه به صورت آزاد اکران می‌شود. فرجی در پایان گفت: قرادادِ فیلم «لیلاج» به کارگردانی داریوش یاری در گروه فرهنگ بعد از «سمفونی نهم» به کارگردانی محمدرضا هنرمند ثبت شد، فیلم‌های دیگر نیز از کف فروش لازم برخوردارند.

نمایش فیلم‌های کوتاه و بلند ایرانی در آمازون

ایسنا: جشنواره بین‌المللی فیلم Alter do Chão برزیل (منطقه آمازون) امسال میزبان نمایش مجموعه‌ای از آثار کوتاه، نیمه‌بلند و بلند ایرانی است. این جشنواره که از تاریخ ۲۱ تا ۲۷ اکتبر ۲۰۱۹ (۲۹ مهر تا ۵ آبان) در برزیل برگزار می‌شود و در بخش فیلم‌های کوتاه «باران برای تو می‌بارد» به کارگردانی مهدی دل‌خسته، «چشم‌های قرمز» به کارگردانی شهرام خرمی، «یک زن زیبا» به کارگردانی سیدسجاد موسوی، «کافه» و «برای امیر» ساخته جواد حکمی، «تورو ماهی» ساخته علی نیکفر و سعید میاحی، «ظهر» ساخته محمد علی نجیمی، «تنهایی» و «ناشناس» هر دو ساخته آذر فرامرزی، «جدایی» ساخته حسین تکجوش، «وقت تغییر» به کارگردانی مریم رحیمی، «دوف» و «درخت سفید» از سولماز اعتماد، «یک چیز جزئی» به کارگردانی سیدمرتضی سبزه‌قبا، «آخرین آغوش» و «کشتار» از سامان حسین‌پور، «ارتباط» و «نخلیان» ساخته هوتن بهادرانی، «زیرمیز» ساخته میلاد رضایی را به نمایش می‌گذرد. مستند «دلبند» به کارگردانی یاسر طالبی، در بخش فیلم‌های نیمه‌بلند بین‌المللی حضور دارد و «موریانه‌ها» به کارگردانی مسعود حاتمی، «یک شب در تهران» از فرهاد نجفی و «دختران زمستان» به کارگردانی سولماز اعتماد در بخش فیلم‌های بلند بین‌المللی این رویداد به روی پرده می‌روند.

نگاهی به چند فیلم شاخص سینمای دفاع‌مقدس

فیلم‌های جنگی سینمای ایران؛ از «مهاجر» تا «عقاب‌ها»

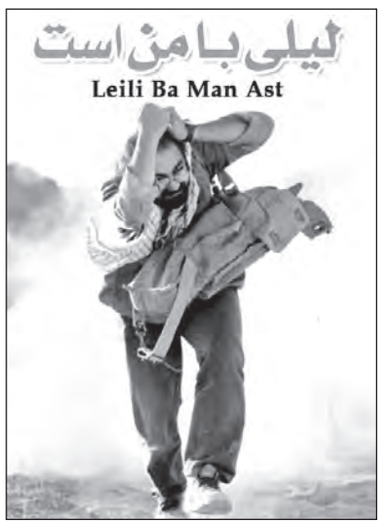

در طول ۳۹ سال گذشته، اگر چه فیلم‌های بسیاری درباره جنگ ایران و عراق روی پرده رفته‌اند، اما همه آن‌ها نتوانسته‌اند در جلب نظر منتقدان و مخاطبان موفق باشند. ۳۹ سال پیش در چنین روزی، رژیم بعث عراق به رهبری صدام حسین، با تجاوز به خاک ایران، جنگ سختی را به مردم کشورمان تحمیل کرد؛ جنگی که هشت سال به طول انجامید اما با دلاورمردی‌های جوانان این مرز و بوم ذره‌ای از خاک میهن به چنگال بعثی‌ها نیفتاد. طی این سال‌ها، هنرمندان نقش مهمی در به نمایش گذاشتن این ایثار و از خودگذشتگی رزمندگان داشتند و آثار متعدد و متنوعی را در این باره خلق کردند که فیلم‌های سینمایی، چون مرواریدی درخشان در بین تمام این آثار می‌درخشند. به مناسبت آغاز هفته دفاع مقدس، مروری بر چند فیلم شاخص این حوزه در سینمای ایران داشته‌ایم، فیلم‌هایی که داستان‌شان در میدان نبرد می‌گذرد و به وجوه معنوی، حماسی، تاریخی، تاکتیکی و.... جنگ می‌پردازند. این آثار توانستند در زمان خود مورد توجه و اقبال منتقدان و مخاطبان قرار گیرند و به نوعی جریان‌ساز باشند تا پس از سال‌ها هم‌چنان در ذهن‌ها به یادگار بمانند.

«مهاجر»؛ رزمندگانی که پرواز کردند

بدون شک یکی از شاخص‌ترین فیلم‌هایی که درباره جنگ ایران و عراق ساخته شد، «مهاجر» ساخته ابراهیم حاتمی‌کیاست. فیلمی که در سال ۱۳۶۸ تولید شد و به گفته بسیاری از کارشناسان سینما، تأثیر مستقیمی از رحلت امام خمینی در خرداد همان سال و ورود جامعه به فاز جدیدی گرفته بود. حاتمی کیا، پیش از این، دو فیلم «هویت» و «دیده‌بان» را در عرصه دفاع مقدس ساخته بود. این فیلم، داستان هواپیماهای بدون سرنشینی به نام مهاجر را روایت می‌کند که از روی زمین کنترل و جهت انجام عملیات شناسایی در پشت خطوط دشمن به کار گرفته می‌شوند و آنچه در فیلم می‌گذرد به این شرح است: «به‌دلیل برد محدود دستگاه کنترل، خلبانان در دو ایستگاه مقابل، رودرروی هم و در خطوط دشمن مستقر می‌شوند. خلبانی که به خطوط دشمن نفوذ کرده، در حالی که با دشمن درگیر می‌شود، با مهارت عملیات شناسایی را انجام می‌دهد و هواپیما را در هوا تحویل خلبان دوم می‌دهد. در حالی که خود در آخرین لحظات کشته می‌شود.» «مهاجر» دومین ساخته سینمایی حاتمی کیا به شمار می‌آید که توانست در هشتمین جشنواره فیلم فجر بدرخشد و جوایز بسیاری را از آن خود کند. پرداختن به وجهی فنی از جنگ و اشاراتی به تنش‌هایی که گاه بین رزمندگان به وجود می‌آمد، از جمله رویکردهای تازه «مهاجر» بود.

«پرواز در شب»؛ ایثار و شهامت با کمترین شعار

بدون شک وقتی از سینمای دفاع مقدس سخن به میان می‌آید، نمی‌توان نامی از رسول ملاقلی‌پور به میان نیاورد، کارگردان فقیدی که آثار بسیار ماندگاری را در حوزه دفاع مقدس ساخت که هنوز پس از گذشت سال‌ها یاد و خاطره‌شان در ذهن مخاطبان به یادگار مانده است. یکی از فیلم‌های ماندگار او درباره نبرد ایران و عراق، «پرواز در شب» با بازی فرج‌اله سلحشور، علی یعقوب‌زاده، تاجبخش فنائیان و جعفر دهقان است که سال ۱۳۶۵ پروسه تولیدش به پایان رسید.

این فیلم روایت‌گر داستان فرمانده گردان کمیل است که برای تهیه آب برای رزمندگان زخمی، محاصره دشمن را می‌شکند، اما در نهایت به شهادت می‌رسد.

«پرواز در شب» که به واقع یکی از پیشروترین فیلم‌های جنگی در زمان خودش بود، اولین بار در پنجمین جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد و توانست جوایز مهمی چون بهترین فیلم، فیلم‌نامه و موسیقی را از آن خود کند. فیلم‌برداری بخش عمده صحنه‌ها در شب، از نکات برجسته فنی این فیلم است که در زمان خود بسیار خوب از کار درآمده بود. مشابه‌سازی مناسب و درست جنگ تحمیلی با واقعه کربلا هم از وجوه معنوی «پرواز در شب» به شمار می‌آید که در عین صراحت، صداقت دارد و از شعار فاصله گرفته است.

«عقاب‌ها»؛ فیلمی هیجان‌انگیز

«عقاب‌ها» ساخته ساموئل خاچیکیان، تا امروز، پرتماشاگرترین فیلم تاریخ سینمای پس از انقلاب ایران است. در حالی که جمعیت ایران در سال ۶۴ نزدیک به ۴۵ میلیون نفر بود، ۱۸ درصد از جمعیت کشور به دیدن فیلم رفتند و «عقاب‌ها» به فروشی معادل ۷۳۸ میلیون و ۶۲۰ هزار تومان دست یافت. خاچیکیان در این فیلم از حضور سعید راد، بازیگر چهره سینمای قبل از انقلاب ایران، بهره برده بود که نقش مهمی هم در جلب نظر مخاطبان سینما داشت اما جالب است که این فیلم چندان برای راد، خوش یمن نبود و او پس از مدتی ممنوع‌الفعالیت شد که البته ارتباطی با بازی او در «عقاب‌ها» نداشت. «عقاب‌ها» با صحنه‌های هیجان‌انگیز نبردهای هوایی و زمینی‌اش، به داستان نجات یک خلبان ایرانی می‌پردازد که بر اساس رویداد واقعی نجات یداله شریفی‌راد به وسیله کردهای عراقی و انتقال او به ایران ساخته شده است.

«لیلی با من است»؛ نخستین کمدی دفاع مقدس

تا دهه هفتاد فیلم‌های بسیاری درباره دفاع مقدس ساخته شده و به نمایش درآمده بود که رویکردی جدی و جنگی را دنبال کردند و هیچ فیلم‌سازی از زاویه دیگری به مقوله جنگ ایران و عراق نپرداخت، اما سال ۷۴، کمال تبریزی با ساخت «لیلی با من است» رویکرد و جریانی نو را در سینمای دفاع مقدس ایجاد کرد. او در این فیلم با نگاهی کمدی و طنزگونه به جنگ تحمیلی پرداخت که با استقبال بسیار خوب مخاطبان و منتقدان همراه شد. «لیلی با من است» داستان صادق مشکینی، فیلم‌بردار تلویزیون با بازی پرویز پرستویی را به تصویر می‌کشد که بسیار از جبهه و جنگ می‌ترسد و برای این که بتواند از صندوق تلویزیون وام بگیرد تا خانه نیم‌ساخته‌اش را تکمیل کند، باید برای فیلم‌برداری از اسرای عراقی به منطقه جنگی برود. جذاب‌ترین صحنه‌های فیلم به تلاش‌های این شخصیت برای این که پایش به خط مقدم جبهه نرسد، اختصاص دارد، موقعیت‌هایی که او حوادث عجیبی را رقم می‌زند. در واقع با ساخت «لیلی با من است»، این تفکر در بین فیلم‌سازان ایجاد شد که می‌توانند با نگاهی کمدی به جنگ ایران و عراق بپردازند.

تلویزیون

واکنش طراح گریم سریال «مختارنامه» به گریم حاشیه‌ساز نرگس محمدی در «ستایش۳»

می‌خواهند کار را ارزان تمام کنند!

سینماروزان: فصل سوم سریال «ستایش» سعید سلطانی در حالی روی آنتن رفته که فارغ از کندی بیش از حد خط داستانی، گریم بازیگر نقش ستایش بوده که سوژه مخاطبان شده است. نرگس محمدی در «ستایش ۳» با گریمی جوان ظاهر شده که بیش از همه یادآور گریم او در سریال «بوی باران» است؛ نه در ادامه گریمش در «ستایش ۲» و همین است که سوژه خنده مخاطبان در فضای مجازی شده است. مسعود ولدبیگی، طراح چهره پردازی «مختارنامه» در خلال گفت‌وگویی با «جوان» درباره کیفیت چهره پردازی «مختار» پاسخ‌گوی پرسش‌هایی پیرامون طراحی گریم ستایش هم بوده است. ولدبیگی درباره طراحی چهره ضعیف در برخی سریال‌های تلویزیونی و از جمله سریال «ستایش» گفت: بستگی به تهیه‌کننده کار دارد. بعضی‌ها می‌خواهند کار را ارزان تمام کنند و به جای گریمور و طراح حرفه‌ای سراغ مبتدی‌ها می‌روند و کار به درستی انجام نمی‌شود. از طرف دیگر خیلی از بازیگران هستند که دوست ندارند چهره‌شان بدنشان داده شود و تصویر بدی در ذهن بیننده باقی بماند؛ برای همین تلاش می‌کنند روی مواردی مانند پیر شدن مقاومت کنند و سعی دارند زیبایی صورت‌شان را حتی بیشتر نشان دهند. بازیگرانی داریم که بعد از گریم، به گوشه‌ای می‌روند و در خلوت آرایش می‌کنند و بعد جلوی دوربین می‌آیند. ولدبیگی درباره این که چرا بازیگر نقش یک زن جاافتاده در «ستایش ۳» هیچ اثری از پیری ندارد، گفت: این هم به نظر کارگردان و تهیه‌کننده باز می‌گردد. کارگردانی داریم که روی طراحی چهره انجام شده پافشاری می‌کند، مثلاً قرار است چهره بازیگر پیر و شکسته شود یا سوخته شود یا این که روی آن اثر اسیدپاشی گذاشته شود، اگر بازیگر حاضر نشود چنین گریمی داشته باشد، کارگردان به او می‌گوید اگر قبول نکنی از کار کنار گذاشته می‌شوی و بازیگر دیگری می‌آورد که آن طراحی را قبول کند؛ ولی می‌بینیم بعضی از تهیه‌کننده‌ها و کارگردان‌ها خیلی ضعیف هستند و اجازه می‌دهند بازیگر با طراحی انجام شده مخالفت کند.

مراسم افتتاح نمایشگاه عکس ساسان مویدی و رونمایی هفتمین کتاب از مجموعه کتاب‌های «عکاسان جنگ عراق علیه ایران» امروز دوم مهرماه ساعت ۱۸ در گالری «خانه» انجام می‌شود.

سینمای جهان

کتک خوردن جکی‌چان از بروس‌لی

بعد از به تصویر کشیدن «بروس لی» در فیلم سینمایی «روزی روزگاری در هالیوود»، تاکنون صحبت‌های زیادی در مورد این بازیگر شده است. به نظر می‌رسد هر کسی که با بروس لی کار کرده از طرفداران همیشگی او محسوب می‌شود و این قاعده شامل «جکی چان» هم می‌شود.

این دو بازیگر مشهور فیلم‌های اکشن در فیلم سینمایی «اژدها وارد می‌شود» با یکدیگر بازی کرده‌اند؛ هر چند برای چند سکانس کوتاه، بروس‌لی در آن فیلم نقش اول بود و چان جوان در بین تبهکارهایی بود که به راحتی توسط شخصیت لی شکست داده شد. جکی چان اخیراً خاطره‌ای جالب را در مورد همکاری‌اش با بروس لی در فیلم «اژدها وارد می‌شود» تعریف کرده است. که توسط خانواده بروس لی به اشتراک گذاشته شده است. در این فیلم بروس لی به صورت اتفاقی در یک مبارزه به چان صدمه می‌زند. جکی چان در این باره گفت: «پشت دوربین و در حال تماشای بروس لی بودم؛ بعد به طور ناگهانی به سمت او دویدم، اما خیلی سریع همه چیز جلو چشم‌هایم سیاه شد. او یک ضربه درست به سر من وارد کرد. احساس گیجی می‌کردم و به بروس لی خیره بودم؛ تا زمانی که کارگردان گفت کات، او در حال ایفای نقش بود!» او ادامه داد: «سپس بروس لی اطراف خود را نگاه کرد و گفت: «وای خدای من» و به سمتم دوید و به من گفت که متأسف است. اما من تظاهر کردم که هنوز درد دارم تا به این بهانه بروس لی بیشتر در کنار من بماند! من در تمام روز در حال تظاهر کردن بودم».

گفتنی است پس از انتشار فیلم «روزی روزگاری در هالیوود» صحبت‌های زیادی در مورد بروس لی مطرح شده بود و نزدیکان او از به تصویر کشیدن بروس لی به عنوان یک شخصیت مغرور انتقاد کردند؛ اما «تارانتینو» در پاسخ اعلام کرد که بروس لی واقعاً مغرور بود!

خبر آنلاین: جدیدترین نقاشی «جیم کری» که در توئیتر این هنرمند قرار داده شده، هواداران «ترامپ» را مورد هدف قرار داده و شاید بسیاری از آن‌ها را خشمگین کند. این نقاشی که با یک پس‌زمینه سبز کشیده شده، مرغی را در حالی نشان می‌دهد که یک کلاه قرمز معروف هواداران ترامپ یعنی «آمریکا را دوباره بزرگ کن» به سر دارد و پیراهنی به تن کرده که رویش نوشته «من با احمق هستم». در مرکز این پیراهن هاله‌ای از صورت ترامپ دیده می‌شود که تعدادی از محبوب‌ترین جملاتی را فریاد می‌زند که هواداران او در سخنرانی‌ها و اجتماع‌های او به زبان می‌آورند. از جمله آن‌ها می‌توان از «او را زندانی کن!» نام برد که به «هیلاری کلینتون» اشاره دارد.

یادداشت

یادداشت سوم: نزول فرهنگ در سینمای ایران

گریستن در خانه‌ای متروک

علی رفیعی وردنجانی / گروه فرهنگ و هنر
Rafieia91@yahoo.com

«گریستن در خانه‌ای متروک»، چیدمان ذهنی یک انسان ستایش‌گر است. انسانی که از هیچ، همه می‌سازد و یک شبه همه را به دست باد می‌سپارد. گاهی انسان شبیه دیگر موجودات زنده می‌شود و غریزه‌وار دست به خودکشی می‌زند.

خودکشی فرمالیته

در ادامه دو یادداشت پیشین با عنوان «نزول فرهنگ در سینمای ایران»، سعی بر آن است که سکانس پایانی، با گریستن در خانه‌ای متروک بسته شود. همگن کردن دو مقوله فرم و محتوا کار پیچیده‌ای است و به‌سادگی توسط انسان ناقص از نظر توانمندی ارائه ذهنیات به هم‌نوع خود ساخته نیست. ای بسا مادامی که در آثار «هیچکاک»، «جان فورد»، «هاکس»، «چاپلین»، «تروفو» و امثال انسان‌های ابتدایی دوران سینما فرم و محتوا را موازی مشاهده می‌کنیم، دلیل بر ندرت و عدم همه‌گیری سینما باشد. انسان قاعدتاً نیاز به کاریزمای فکری دارد تا فرم ذهنی محتوای عینی تولید کند. از سینمای علی حاتمی، می‌توان به عنوان یک تعادل نام برد؛ تعادلی که امروز بر کفه ترازوی سینمای ایران سنگینی می‌کند. کاریزمای فرم حاتمی موجب خودکشی فرم محلی سینمای ایران شده؛ زیرا قیاس آن در برابر نمونه‌های خارجی زبان، انسان امروزی را الکن و سردرگم خواهد کرد.

تضاد

همان‌گونه که ابژه می‌تواند سوژه را تحت تأثیر قرار دهد و این دو به نوعی دیگری را مورد نقد قرار می‌دهند، فرم و محتوا نیز چنین رفتار می‌کنند. در فرم سینمای رهنما، به عنوان مثال: سیاوش در تخت جمشید، آدم‌هایی که از شاهنامه به امروزی‌ترین شکل پاسارگاد سفر کرده‌اند، آدم‌هایی متمدن از نظر فرهنگی و به روز شده از نظر زیست بومی هستند. این پدیده فرمیک به خودی خود نقص سینمایی محسوب نمی‌شود، اما مسئله هنگامی خود را نمایان می‌کند که وجه ادبی و سینمایی هنر از یکدیگر متمایز شده و قابل تفکیک می‌شوند. نمونه دیگر را می‌توان از آژانس شیشه‌ای، مثال زد. این اثر فرهنگ برخورد با عاملان حفظ هویت ملی را مورد انتقاد قرار می‌دهد؛ در حالی که خود این انتقاد قابل نقد به لحاظ فرمیک است. آدم‌هایی که در یک آژانس هواپیمایی رفت‌وآمد می‌کنند و روزی توسط رزمنده بسیجی گروگان گرفته می‌شوند، هرچند شکل این گروگان‌گیری متفاوت باشد، آدم‌های مناسب برای ارائه نمونه‌ای از جامعه نیستند و چه بسا این شکل ارائه، ذهنیت مخاطب را به جهت منفی درگیر کند.

جاه‌طلبی

گریستن در خانه‌ای متروک، برای آثاری چون آژانس شیشه‌ای، اخراجی‌ها و... نیز نمی‌تواند امان را به آشوب فرمیک هنری سینما بازگرداند. فرم همانند ابزار پذیرایی از یک میهمان است. اگر قرار است آب دست میهمان دهیم باید در لیوانی شکیل باشد با مقدار آبی مناسب. این تعبیر نشان می‌دهد که هراندازه، موسیقی، تدوین، چهره‌پردازی و دیگر المان‌های یک اثر سینمایی عملکرد خوبی از خود به نمایش بگذارند، نمی‌تواند جای آن محتوایی را که باید مقدار کافی با مزه ستایش آمیز باشد پر کند. شاید در خانه شما ابزار پذیرایی مناسبی یافت نشود، اما می‌توانید گواراترین آب را به میهمان‌تان تعارف کنید. جاه‌طلبی در این لحظه مشخص می‌شود که مؤلف با استفاده از بهترین ابزار پذیرایی (شبه‌فرم) قصد دارد محتوای خود را برای میهمان جذاب کرده، او را راضی کند.

گرایش

گرایش سینما و به ظاهر هنرمندان آن در این حوزه، مسئله جامعه و فرهنگ آن نیست. با تماشای ساعت‌ها فیلم و مطالعه کتب سینمایی به این نتیجه رسیده‌ام که فرهنگ ملی و تا حد زیادی اسلامی، در سینمای ایران از یاد رفته است. تاری فاسدهای اخلاقی حاصل از سوءظن به اطرافیان، عدم توانایی طرح مسئله یا ارائه راه‌حل جامع و مانع برای آن، استفاده از جذابیت‌های بصری زنان به عنوان ابزار سینمایی، انشعاب داستان‌های تو در تو به سنت و طرح آن به‌عنوان عامل داستانی و... نشان دهنده آن است که محتوا در سینمای ایران از فرم عبور نمی‌کند و با وجود ناآگاهی قاطعانه و جداگانه طرح خواهد شد. چنین گرایشی نه در سینما و نه در هیچ یک از حوزه‌های هنری قابل پذیرش نیست؛ زیرا هنرمند باید برای به روز شدن فرهنگ یک جامعه فعالیت کند، نه به طور کلی آن را نفی یا نقد کند. اساساً مخالفت بدون ارائه ادله کامل یا قضاوت با شواهد ناکافی خبر از گرایش غیرمنطقی مؤلف نسبت به نظر او می‌دهد.

متروکه

هدف از چنین یادداشت‌هایی بازگو کردن اهمیت شناخت جامعه و دیدگاه خود از سوی مؤلف است. دو اثر «ابدویک‌روز» و «متری‌شیش‌ونیم» هرچند دست و پا شکسته، اما از دل جامعه‌ای بیرون آمده‌اند که ایرانی است، حتی اگر فرم در اولیت دوم باشد. آثاری مانند: «پنجاه کیلو آلبالو»، «نهنگ‌عنبر»، «هزارپا» و ... نه تنها سینمایی نیستند، بلکه به سینما و جامعه ایرانی خیانت می‌کنند. مسلماً در این سه یادداشت نمی‌شود گریستن در خانه‌ای متروک را ادا کرد و سینمای ایران را مورد تحلیل قرار داد اما می‌توان زنگ خطری برای مولفان و از همه مهم‌تر عاملان سینمایی ایران به صدا در آورد و این نکته را یادآوری کرد که هنر و سینما همه دارایی فرهنگ یک جامعه متمدن است.